

έπεφάνη διὰ τῶν Ἀλπεων ἀδοκήτως εἰς τὰ πεδία τῆς ἀνω Ἰταλίας· καὶ, καταβαλὼν περὶ Τουρῖνον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀντιταχθεῖσαν πρώτην τῶν πολεμίων στρατιάν, προήλασεν, ἀκωλύτως μέχρι Μεδιολάνου. Ἐπειτα δὲ νικήσας καὶ ἀλληγορικά πρὸς τὴν Ρώμην, ὅπου περιέμενεν αὐτὸν διατάξεις.

Ἡ Ρώμη ἦτο τοσοῦτον ὄχυρά, ὥστε, ἐὰν δπωσοῦν ἐπιτηδείως διεξῆγετο ὁ ἀμυνα αὐτῆς, ὁ Κωνσταντίνος ἥθελεν ἀναγκασθῆ εἰς πολιορκίαν μακρὰν καθ' ἓν, διατελῶν ἐν μέσῳ χωρῶν καὶ κατοίκων ἀλλοτρίων πρὸς αὐτὸν διακειμένων καὶ πόρρω πάσης ἐκ τῶν ἰδίων κτήσεων ἐπικούριας, ἐκινδύνευεν νὰ ἴδῃ ματαιούμενον ὅλον αὐτοῦ τὸ ἐπιχείρημα. Κατ' εὐ-

τυχίαν διατάξεις, ἀφοῦ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδὲν γενναῖον κατὰ τοῦ ἀντιπάλου ἐπράξεν, ἥθελησεν ἥδη ν' ἀντιπαραταχθῆ εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἔξωθεν τῆς Ρώμης ἀναπεπταμένων πεδίων. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ συστάδην ἀγῶνι, διεῖτις συνεκροτήθη τῇ 28. Οκτωβρίου 312, κατετροπωθῆ ὁ λοισχερῶς καὶ ἐπεισεν διατάξεις, τὴν δὲ ἐπιοῦσαν εἰς ἡλιασθεῖσαν ἐν θριάμβῳ εἰς Ρώμην διατάξεις, θαυμαζόμενος καὶ ἐπικροτούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους διὰ τὸ μέγα αὐτοῦ φρόνημα, τὸ κάλλος τοῦ σώματος, τὸν λαμπρότητα τῶν κατορθωμάτων καὶ τὴν ἀκατάσχετον δύναμιν, ἢν περιεποίει αὐτῷ τὸ νέον σύμβολον, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὅποιου διέπραξε τὰ ἔξαίσια ἐκεῖνα ἔργα.

ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΟΙΚΩΙ.

Πᾶς ἔμπορος μὴ κρατῶν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης τὰ κατάστιχά του, μὴ σημειῶν ἐν αὐτοῖς τὰς εἰς-πράξεις καὶ τὰς πληρωμὰς καὶ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους μὴ κάμνων τὸν ἴσολογισμόν του, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Πᾶς ὑπάλληλος, διαχειριζόμενος δημόσια χρήματα, ὀφείλει νὰ λογαριάζῃ καὶ τὸ λεπτόν, ἀδιάφορον ἀν ἑκατοντάδες ἡ ἑκατομμύρια διέρχωνται διὰ τῶν χειρῶν του. Ο ταμίας παντὸς καὶ οἰουδήποτε συλλόγου ἐν τῇ ἐκθέσει του, ἢν καθ' ἔκαστον ἔτος ὑποβάλλει, δίδει λόγον καὶ τῶν ἐλαχίστων δαπανῶν τῶν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους γενομένων. Ήδης φρόνιμος οἰκογενειάρχης, ἔστω καὶ νὰ γίνει ὑπουργὸς ἡ ὑποδηματοποιός, ἐργοστασιάρχης ἡ γεωπόνος, ἀξιωματικὸς ἡ διδάσκαλος, σημειώνει τὰ ἔξοδα καὶ τὰ ἔξοδά του καὶ προεπαθεῖ ἑκάστοτε νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας του. Ἄλλα μεταξύ τῶν οἰκοδεσποινῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν φρονιμωτάτων καὶ οἰκονομικωτάτων, δὲν κατενοήθη εἰςέτι, πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ ἀνάγκη τακτικῆς καὶ συντόμου καταστιχογραφίας πρὸς τὸ ἰδίον ἀκριβῶς συμφέρον. Κατὰ τοῦτο τούλαχιστον, ὡς καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις ζητήμασιν, δι γυναικεῖος βίος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πρόσδον παραπληγίαν πρὸς ἐκείνην, ἵτις ἐπῆλθεν εἰς ἄπαντα τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν βίον ἀπὸ τῆς πρακτικῆς ἐφευρέσεως τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀλλων πολλῶν καὶ σπουδαιοτάτων ἐφευρέσεων. Πρὸ πεντήκοντα μόλις ἐτῶν ἀπασκα ἡ οἰκιακὴ ἡμῶν ἐργασία περιωρίζετο εἰς τὴν παραγγήν ἀκατεργάστων προϊόντων ἡ εἰς τὴν κατεργασίαν αὐτῶν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν. Καὶ ἐν ᾧ ὁ ἀνήρ ἐφρόντιζε περὶ τῶν δαπανῶν πρὸς παραγωγὴν καὶ προμήθειαν τῶν διαφόρων χρησίμων ὑλῶν, ἡ γυνὴ χρέος εἶχε τὸ ὑπάρχον ὑλικόν, εἰς οὓς τὴν παραγωγὴν καὶ αὐτὴν οὐκ δλίγον· συνειργάσθη, σσον τὸ δυνατὸν ἐπωφελέστερον καὶ σκοπιμώτερον διὰ ἰδίας ἡ καὶ τῇ βοηθείᾳ ζένης ἐργασίας νὰ τὸ διαθέσῃ.

Ταῦτα πάντα τώρα πολὺ μετεβλήθησαν καὶ ὅλον μεταβάλλονται. Ἀκατέργαστοι ὅλαι δὲν παράγονται πλέον ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν πόλεων, πᾶν δὲ ὅ,τι ἡ βιομηχανία δύναται ν' ἀναλάβῃ πρὸς ἐπεξεργασίαν διὰ τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν, τὸ οἰκειοποιήθη ἥδη, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ν' ἀνεχθῶμεν τὴν κατοχήν της ταύτην, ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ μείνωμεν ὀπίσω κατὰ τὸν πολιτισμόν. Αἱ χεῖρες τῆς γυναικὸς πρέπει τώρα ὀλιγώτερον νὰ ἐργάζωνται, περισσότερον ὅμως ἡ κεφαλή της. Δὲν πρέπει δὲ νὰ κατηγορήσωμεν αὐτάς, ἀν δὲν ἀντικατοπτρίζονται πλέον ἐν τοῖς στίχοις τῶν ποιητῶν, οἵτινες λέγουσι περὶ τῆς οἰκοδεσποινῆς, ὅτι στρέφει τὸ νῆμα περὶ τὴν

τὴλαιράτην, ταῖς ἀποδήμας πληροῖς θηγανορῶν καὶ τὰ ἐκ τῆς καθαριότητος λάμποντα ἐριμάρια βάμβακος καὶ χιονολεύκου λίνου. Ο ἀτμὸς μετέβαλε τὴν ὅψιν τοῦ κόσμου καὶ διὰ τὸ ἀσθενὲς φῦλον, ἥδη δὲ πρόκειται ν' ἀναγνωρίσῃ καὶ τοῦτο ὅποια τινὰ εἶναι τὰ νέα του καθηκοντα ἀντὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἥδη παραγκωνισμένων.

Ἄλλ' ἐν ᾧ διὰ τῆς ἐκτὸς τοῦ οἴκου βιομηχανίας παρελύθη ἡ σωματικὴ τῆς γυναικὸς ἐνέργεια, ἀφ' ἐτέρου εἰς ἀντάλλαγμα ἐπεβλήθη εἰς αὐτὴν ἐτέρα σχολία, ἡ κυβέρνησις δηλονότι τῶν χρηματικῶν μέσων, διὸ ὡν ἀποκτῶνται τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας, καὶ ἡ ὄρθιὴ αὐτῶν χρησιμοποίησις. Τὸ ταμεῖόν της ἔχει ἥδη μετίσονα διὰ τὸ οἴκον σημασίαν, συγχρόνως δὲ τὸ καλὸν καὶ ἡ εὐπραγία τῶν οἰκείων της στηρίζεται νῦν ἐπὶ περιπλοκώτερων σχέσεων ἡ πρότερον, διότι μετὰ τῆς αὔξησης εὐκολίας πρὸς ἀπόκτησιν τῶν διαφόρων πραγμάτων ἡ ὑξερότησαν ἐν ταῦτῃ καὶ αἱ ἀνάγκαι, αὐτὴ δὲ διὰ τῆς ἰδίας της ἀτομικῆς ἐργασίας σχετικῶς ἐλάχιστα δύναται νὰ παραγάγῃ ἐξ ἐκείνων, ὡν ἀνάγκην ἔχουσιν οἱ οἰκεῖοι της, ἔτι δὲ ὀλιγώτερον δύναται διὰ αὐτῆς ν' ἀντικαταστήσῃ πᾶν ὅ,τι ἥδη ἐξαρτάται ἐκ τῶν στενῶν ἡ εὐρέων πόρων τοῦ ἀνδρός. Ἄλλοτε ἡ γυνὴ παρῆγε πρὸ πάντων, ἥδη δὲ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς κυβερνᾷ· ἀλλοτε, ὅτε διὰ βίος δὲν εἶχε τόσας ἀπαιτήσεις, ἥδυνατο διὰ ἰδίας ἐργασίας νὰ καλύψῃ τὸ μέριστον μέρος τῶν ἀναγκῶν, ἥδη ὅμως, ὅτε αἱ ἀνάγκαι ἀκατονταπλασιάσθησαν, οὐδὲ τὸ δέκατον τῆς πρώην ἐργασίας δύναται νὰ κάμῃ. Αἱ προεμέσωμεν δὲ εἰς ταῦτα καὶ τὴν ἐκτακτὸν πρόσδον τῶν σημερινῶν χρόνων, καὶ τὴν ἀκατάσχετον ἀνύψωσιν τῶν τυμῶν ὅλων τῶν εἰς τὸν βίον ἀπαιτούμενων πραγμάτων, μεθ' ἡς οὐδέποτε βεβαίως συμβαδίζει καὶ ἡ αὔξησις τῶν σταθμερῶν ἔσόδων, διὰ νὰ λάβωμεν πλήρη καὶ τελείαν τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἰκόνα. Μία μεσαίας τάξεως οἰκογένεια, ἵτις πρὸ εἰκοσιπενταετίας πρὸς διατήρησιν της εἶχεν ἀνάγκην τὸ πολὺ 1000—1200 δραχμῶν κατ' ἔτος, εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴν μόλις δύναται νὰ ἐξουκονομηθῇ δαπανῶσσα τριπλάσια καὶ τετραπλάσια. Ἐντεῦθεν προέρχονται δλαι τὰ παράπονα, ὅτι διὰ βίος κατήντησεν ἀκριβός, τὰ ἔξοδα ἀνυπόφορα, χωρὶς ἐν τούτοις οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος περιορισμοῦ αὐτῶν νὰ παρατηρῆται. Φυσικῶς ἡ ἔξις μεταβάλλει πᾶσαν πολυτέλειαν καὶ πᾶν ὅ,τι ἀρχήθηεν φαίνεται αἱς τοιούτον εἰς ἀνάγκην, καὶ ἐκεῖνος, διεῖτις ἀδυνατεῖ πλέον νὰ προμηθευθῇ πᾶν ὅ,τι κατέστη διὰ αὐτῶν ἀνάγκη, αὐτὸς αἰσθάνεται βαθέως τὴν στρηρησίν του καὶ νομίζει ἑαυτὸν πένητα.

Αφ' οὗ λοιπον ἑκάστη οἰκοδέσποινα ἐνιαυσίως διὰ τῶν κειρῶν της δίδει σημαντικὰ ποσὰ χρημάτων καὶ μάλιστα οὐχὶ εἰς μεγάλας δόσεις, ἀλλὰ διλίγον κατ' διλίγον, ἀνὰ δέκα καὶ εἴκοσι λεπτά, δὲν διφείλει λοιπὸν καὶ αὕτη, ὅπως ἑκαστος καταστηματάρχης ἡ ταμίας, νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαῖαν τὴν ἔξελεγχον τακτικῆς καταστιχογραφίας; Δὲν ἀρκεῖ μόνον καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἡ μῆνα νὰ μὴ ἔξοδεύῃ πλείονα τῶν ὥρισμένων καὶ ἐν τέλει τοῦ ἔτους νὰ μὴ ἔχῃ χρέη, διότι διὰ τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῇ χρημάτων πρέπει νὰ ἐκπληρωθῶσι σκοποὶ ὅλως ὀρισμένοι καὶ πάμπολλοι, διάφορον καὶ ποικιληνὸν ἔχοντες σπουδαιότητα καὶ ἔρχομενοι ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἀλλου κατὰ σειράν, καὶ οὕτω πως ἐνίστε συμπίπτοντες, ὡς τε ἔξ-ἀνάργητος νὰ λαμβάνωνται ὑπὸ δψιν ἔστω καὶ εἰς μίαν μόνην ἀγοράν. Οφείλει ν' ἀναλογισθῇ, διτὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν οἰκείων ἔξαρτᾶται ἀπὸ αὐτῆς, διτὶ πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ πόσα δύναται νὰ ἔξοδεύσῃ δι' ἀναγκαῖα, πόσα δι' ὠφέλιμα καὶ πόσα τέλος διὰ μόνον εὐχάριστα πράγματα, καὶ τέλος διτὶ τὸ πρώτον εἶδος τῶν δαπανῶν δὲν πρέπει νὰ τὴν εὔρη ἀσπλον, ἐν φ' τὰ λοιπὰ δύο δυνατῶν νὰ ρυθμίσθωσι κατὰ τὰς ἔξεις τῶν ἐν τῷ οἴκῳ.

Ἄλλα καὶ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ· εἶνε ἀδύνατον ἄνευ γραπτῶν σημειώσεων νὰ ἐπέλθῃ ποτὲ ίσορροπία μεταξὺ ἔξ-όδων καὶ ἔξόδων. Οἰκοδέσποινά τις π. χ. ἔχουσα διὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ τὸν Ὀκτωβριον τὸ αὐτὸν εἰςόδημα, ἀν δι' αὐτοῦ μόλις δυνηθῇ νὰ καλύψῃ ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ Φεβρουαρίου, οὐδὲ εἰς τὰ ἡμίση τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ δυνηθῇ ν' ἀνταποκριθῇ, οὐχὶ διότι αἱ ἡμέραι τοῦ μηνὸς τούτου εἶνε περισσότεραι, ἀλλὰ διότι ἐν ἀρχῇ τοῦ χειμῶνος πάντοτε πε-

ρισσότερα ἀναγκαζόμενα νὰ προμηθευθῶμεν παρὰ κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ. Τότε γίνονται τὰ περισσότερα ἀπρόσοπτα λεγόμενα ἔξοδα, τότε κυμαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ εἰς-οδήματα, ἀναλόγως πρὸς τὰ ὄποια πρέπει νὰ γίνωνται καὶ αἱ δαπάναι. Ποία λοιπὸν εἶνε ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ τούτου; Διότι ἀληθῶς φοβερά εἶνε ἡ μέσης τῶν κατωτέρων ἐκείνων τάξεων τῆς κοινωνίας, ὃν ἀπας ὁ ἀγὼν συνίσταται νὰ καλύπτωσι μόλις καὶ μετὰ βίας τὰ ἡμερήσια ἔξοδά των διὰ τοῦ μισθοῦ, ὃν καθ' ἑβδομάδα ἡ κατὰ μῆνα λαμβάνουσιν, ἐντελῶς δὲ ἀποροῦσι νὰ φροντίσωσι περὶ μεγαλειτέρων δαπανῶν, οἷον τοῦ ἐνοικίου, τῶν φόρων κτλ. Όμοιως ἐντεῦθεν πηγάζει καὶ ἡ κατάπτωσις μεμορφωμένων τινῶν οἰκογενειῶν, διότι ἀμερίμνως ἔξοδεύουσιν ἐφ' ὅσον ἔχουσι χρήματα, δανείζονται ἐφ' ὅσον ἔχουσι πίστωσιν, ἀντὶ ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑπολογίσωσι καὶ νὰ ρυθμίσωσι πρεπόντως τὰ ἔξοδα καὶ τὰς δαπάνας.

Φυσικῶς ἡ οἰκιακὴ καταστιχογραφία δὲν συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ κρατῇ ἡ οἰκοδέσποινα ἀκριβεῖς σημειώσεις καὶ τῆς δεκάρας, τὴν ὄποιαν ἔδωκε πρὸς ἀγορὰν κηρίου, ἡ τοῦ λεπτοῦ πρὸς ἀγορὰν σελίνου διὰ τὸν ζωμόν. Ὅσα δὲ τυχόν ἐλλησμόνησε νὰ περνᾶ εἰς τὸ κατάστιχον ὑπὸ τὴν λέξιν: „Διάφορα“. Ἐπιμελῆς σημειώσις τῶν δαπανῶν εἶνε ἀπαραίτητος ἀναγκαῖα, ἀλλ' αὐτὴ καθ' ἔκατὴν μόνον ίστορικὴν ἔχει ἀξίαν, τότε δὲ ἀποκτῷ σπουδαιότητα, διτὶ προηγουμένως μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ κρίσεως γίνη προϋπολογισμὸς τῶν τε ἔξόδων καὶ τῶν ἔξ-όδων.

(ἐπεται τὸ τέλος).

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΓΗΣ.

(τέλος).

Πάντα τὰ ἐπὶ τῆς σελήνης δρῶμενα καὶ συμμετρικὸν σχῆμα ἔχοντα ἀντικείμενα δὲν εἶνε ἀλλο ἡ προχώματα κυκλοτερῆ, διμαλὴν πεδιάδα ἐν μέσῳ των περικλείοντα, ἐφ' ἣς πάλιν ὑψοῦνται κανονικοὶ κρατῆρες. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν φαινομένην συμμετρίαν περὶ τὸν σχηματισμὸν των, καὶ οἱ κρατῆρες καὶ τὰ προχώματα εἶνε ἀληθῶς βράχοι μόνον ἀπόκρημνοι, χαραδρώδεις καὶ ἀμορφοί, ικανῶς μαρτυροῦντες διτὶ ἐπ' αὐτῶν οὐδεμία χείρ νοήμονος δύντος εἰργάσθη, ἀλλ' διτὶ ὑπῆρξαν μόνον τὸ ἔρματον ἀγρίων φυσικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς σελήνης δρῶμεναι προύξενησαν τὰς ταραχὰς ταύτας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της. Οὐδαμοῦ ὅμως φαίνεται καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔγχος ζωῆς. Αἱ ἀπέραντοι ἐκτάσεις εἶνε νεκραὶ καὶ ἀπεψυγμέναι. Αἱ θάλασσαι ἀπεξηράνθησαν, ἐπὶ τῶν πεδιάδων ἡ τῶν ὄρεινῶν κατωφερειῶν οὐδὲν ἄγθος θάλλει, οὐδὲ δένδρον τι μόνος κλώνους του πρὸς τὸν οὐρανόν. Δάση, περὶ τῆς ὑπάρχεως τῶν δύοιν πεύκολως δὲ ἡδυνάμενα νὰ πεισθῶμεν, ἐπίσης δὲν ὑπάρχουσιν, οὐδὲ χλόη καλύπτει τὰς ἔρημους καὶ νεκρὰς πεδιάδας. Η Σελήνη δύοντες παρακμάζει καὶ διαφθείρεται. Τὴν σήμερον δυνάμεων νὰ εἴπωμεν, διτὶ κατέστη σχεδὸν ὅλως ἀχρηστον μέλοις τῆς οἰκογενείας τοῦ Σύμπαντος, εἰς οὐδὲν ἀλλο χρήσιμον παρὰ εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῇ ἄλλους. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ μήτηρ τῆς Γῆ μεταχειρίζεται αὐτὴν ὡς δαῦδοσχον, καίτοι λίαν ἀτελῆς ἀπεδείχθη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους καὶ ἡ νυκτερινὴ αὕτη ὑπηρεσία της. Εν τούτοις ἔχει ἡ σελήνη καὶ μίαν ἄλλην ἰδιότητα, ἡτις αὐτὴ καθ' ἔκατὴν

εἶνε ὠφελιμωτάτη διὰ τὴν Γῆν. Η ἴδιότης αὐτῆς εἶνε νὰ ταράσσῃ τὰ πλήθη καὶ νὰ δημιαγωγῇ. Ήσως τοῦτο φανῆ λίαν παράδεξον καὶ ἀνεξήγητον εἰς τοὺς πολλούς, ἀλλ' ἡμεῖς ἀντὶ πάσης ἀλλης ἔξηγήσεως ἀρκούμενα εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβωμεν, διτὶ ἡ δημοκοπία δύναται οὐγῇ σπανίως νὰ ἔχῃ λίαν ὠφέλιμα ἀποτελέσματα. Ο τὰ δύο τρίτα τῆς ἐκτάσεως τῆς γῆς κατακλύζων ὀκεανός, διατελῶν στάσιμος, ήθελεν ἀναδώσει ὀλεθρίας ἀναθυμιάσεις, αἵτινες πάσαν ζωὴν θὰ κατέστρεψον ἡ θάλασσαν αὐτὴν ἀνυπόφορον, ἀν δὲν διετάρασσον καθ' ἔκαστην ἡ ἀμπωτις καὶ ἡ παλίρροια τὰ δύστα τῶν θαλασσῶν. Άλλ' ἡ ἀμπωτις καὶ ἡ παλίρροια εἶνε δι σφυγμὸς τῆς γῆς, ἡς ἡ καρδία σφοδρώτερον πάλλεται, διταν ἀτενίζῃ κατὰ πρόσωπον τὴν σελήνην, τὴν προσφιλῆ θυγατέρα της. Ανευ τῆς μεγάλης ταύτης στοργῆς, δι τῆς μήτηρ καὶ θυγάτηρ, γῆ καὶ σελήνη στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδέονται, τὸ αἷμα τῆς γῆς ταχέως ηθελεν ἀποπαγῆ εἰς τὰς φλέβας της, οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας της ηθελον παύσει καὶ ὁ βίος της ηθελε μαρανθῆ μέχρι θανάτου.

Η σελήνη εἶνε φυσικὴ θυγάτηρ τῆς Γῆς, πρὸ ἀπείρων ἐπὶ τῶν κόλπων τῆς ἔξελθομοσα. Πῶς τοῦτο συνέβη, δὲν δύναμαι ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἴπω. Τὸ σῶμα τῆς ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὴν γῆν στοιχεῖα, εἶχε δὲ ἀλλοτε ὅδωρ καὶ δέρα, ὡς ἡ γῆ. Επειδὴ δὲ καὶ ἡ γημικὴ σύνθεσεως τῶν διαφόρων λιθωμάτων τῆς δὲν εἶνε διάφορος τῆς συνθέσεως τῶν λιθωμάτων τῆς γῆς, ὑπόκεινται δὲ ταῦτα εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, διτὶ ἡ σελήνη ἀλλοτε